

WIADOMOŚCI PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO ORGAN ZWIĄZKU PRZEMYSŁU CHEMICZNEGO RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ WARSZAWA, DNIA 15 SIERPNIĄ 1934 ROKU

INSTYTUT OŚWIATY PRACOWNICZEJ

Rynek pracy w Polsce daje obraz pełen paradoksów. Z jednej bowiem strony oswoiliśmy się, niemal z rezygnacją, ze zjawiskiem, iż wykształcona młodzież, opuszczająca mury wyższych czy średnich uczelni, skazana jest na długie, liczone nieraz na lata, tułanie się w poszukiwaniu pracy; że często gotowa jest chwycić się jakiegokolwiek zajęcia, nic nie mającego wspólnego z jej teoretycznym przygotowaniem i, więcej nawet, praktycznymi uzdolnieniami. Niema potrzeby szerzej opisywać groźnych społecznych i kulturalnych skutków tego zjawiska.

Z drugiej jednak strony, jakże często słyszemy od pracodawców, że nietylko zwolniony bieg ich przedsiębiorstw ale i brak kwalifikacji, brak należytego przygotowania u kandydatów na posady jest przyczyną, dla której tak wielu nie może znaleźć zatrudnienia. Ostatecznie każde przedsiębiorstwo, jako czynna jednostka naszego życia gospodarczego, nietylko we własnym interesie, ale w interesie sprawności tegoż życia gospodarczego, nie może kierować się wyłącznie interesem społecznym przy rekrutowaniu personelu, natomiast dbać musi o właściwą selekcję.

Reforma studjów wyższych i średnich zawodowych, której pierwsze oznaki dają się już zauważyć i o której wiele się mówi i myśli, niewątpliwie zmniejszy to rozpięcie pomiędzy charakterem popytu i podaży na rynku pracy; należy jednakże pamiętać że, jak każda reforma wychowania, zacznie ona przynosić owoce w najlepszym wypadku za lat trzy czy nawet pięć. Nadto pamiętać należy, że każda wiedza, otrzymana nawet w idealnych, ale mimo to schematycznych ramach programu szkolnego, wymaga zawsze praktycznego retuszu.

Na tle tych uwag tembardziej godne zanotowania jest powstanie Instytutu Oświaty Pracowniczej, powołanego w końcu roku ubiegłego przy udziale Funduszu Pracy, Unji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych, Zakładu Ubezpieczeń Pracowników Umysłowych w Warszawie i szeregu jednostek, zainteresowanych zagadnieniami rynku pracy w Polsce.

Zasadniczym celem Instytutu, jak głosi art. 4 jego statutu, jest szerzenie wiedzy ogólnej i praktycznej wśród pracowników umysłowych, wiedzy niezbędnej do spełniania pracy zawodowej, ze szczególnem uwzględnieniem potrzeb bezrobotnych pracowników umysłowych. Cel ten Instytut osiągnąć zamierza następującymi, wymieniamy najważniejsze, środkami: organizacja i prowadzenie bezpośrednich i korespondencyjnych kursów i szkół zawodowych i dokształcających, poradni samokształceniowych, poradni zawodowych; prowadzenie bibliotek i czytelni, działalność ankietowa, wreszcie pośrednictwo pracy.

Dobrze się stało, że pilną sprawę szybkiego i doraźnego dokształcenia zawodowego ujęła w swe ręce instytucja nawskroś społeczna, gdyż dotychczas dokształcanie to spoczywało w niezawsze odpowiednich rękach prywatnych, nadto zaś brakowało pewnej centralizacji informacji co do zapotrzebowania rynku.

Należy wyrazić nadzieję, że udana działalność Instytutu pozwoli na uprzątnięcie gwałtownej podaży i w ten sposób przyczyni się do przygotowania gruntu dla rezultatów reformy wykształcenia zawodowego.

Skierowanie części bezrobotnych pracowników umysłowych do takich specjalności jak np. dekoracja wystaw, umiejętna akwizycja (bez odcienia jałmużny lub szantażu!), praca kalkulatorska (zupełnie zaniedbana w wykształceniu zawodowym specjalność), organizacja techniki pracy biurowej i t. d. niewątpliwie będzie wielką, podwójną — bo społeczną i gospodarczą zaśluga.

Działalność Związku Przemysłu Chemicznego w zakresie wykształcenia zawodowego, ograniczona jest z natury rzeczy do współpracy przy kształceniu chemików. Jednakże zważywszy, że przedsiębiorstwa związkowe potrzebują przecież także sztabu zawodowców z zakresu handlu i organizacji — przypuszczać można, że przemysł chemiczny użyży Instytutowi życzliwego poparcia.

PRZEMYSŁ CHEMICZNY WOBEC POWODZI

Nawiązując do informacji, podanych w poprzednim numerze „Wiadomości Przemysłu Chemicznego”, ogłaszamy następujące dalsze ofiary na rzecz powodzi, złożone przez fabryki chemiczne:

Zjedn. Fabryki Związków Azotowych w Chorzowie i w Mościcach	zł. 14.500
Tow. Starachowickich Zakł. Górniczych Sp. Akc. w Warszawie	zł. 10.000
„Union” S. A. Gdynia	zł. 3.000
Związek Koksowni Sp. z o. o. w Katowicach	zł. 2.000
Pabjanicka Spółka Akcyjna Przem. Chemicznego	zł. 1.500
J. Franaszek Sp. Akc. W-wa	zł. 1.400
„Oswag” Sp. Akc.	zł. 1.054
Polskie Zakłady Chem. „Nitrat” Sp. Akc.	zł. 1.000
„Stomil” S. A. w Poznaniu	zł. 1.000
Dr. Madaus et Co. W-wa	zł. 1.000
Zakł. Przem. „Boryszew” W-wa	zł. 1.000
Fabr. Przem. Chem. „Dobrolin” F. A. i G. Pal	zł. 1.000
M. Leszczyński i Ska W-wa	zł. 845
Zakł. Chem. „Grodzisk” Sp. Akc.	zł. 800
„Polchem” Sp. Akc. Toruń	zł. 750
R. Barcikowski Sp. Akc. Poznań	zł. 500
Fabr. Chem. „Wola Krzysztoporska” Piotrków	zł. 500
Przetwórnia Olejów Roślinnych w Radomiu	zł. 500
W. Karpiński i W. Leppert W-wa	zł. 300
„Alba” Sp. Akc. W-wa	zł. 240
„Azot” Sp. Akc. Jaworzno	zł. 200
Laboratorjum „Leo” Kraków	zł. 200
Edward Klein i Ska W-wa	zł. 200
Edward Groniowski Biuro Chem. W-wa	zł. 125
Fr. Karpiński Chem.-Farm. Zakł. Przemysłowe dary w naturze i	zł. 125
„Wanda” Poturzyckie Zakłady Chem. Krystynopol	zł. 100
Tow. Fabryki Wyrobów Azbestowych i Gumowych „Leonowit” Sp. z o. o. Łódź	zł. 100
Przem. Chem. „Atra” Sp. Akc. Toruń	zł. 100
„Synthesa” Zakł. Chem.	zł. 75
Polska Fabryka Ekstraktów Garbarskich S. A. W-wa	zł. 50
Zygfryd Bochner i Ska	zł. 50
Olejarnia „Szemen” Sp. firm. w Lidzie	zł. 25
Przem. Tłuszcz. „Schicht - Lever” S. A. W-wa 2.500 kg mydła i 1500 kg tłuszczów jadalnych wart. około	zł. 5.000
Unida-Oelwerke — 5.000 kg margaryny.	

Fabryki, które nie podały jeszcze do wiadomości Związku Przemysłu Chemicznego wysokości złożonych ofiar na rzecz powodzi, proszone są o jaknajszybsze zakomunikowanie o wpłaconych ofiarach.

INFORMACJE EKSPORTOWE

Zawarty został układ dotyczący wymiany handlowej pomiędzy Polską i Grecją. W układzie tym przyznano Polsce kontyngenty importowe na szereg towarów. Kontyngenty te nie obejmują produktów chemicznych. Układ wygasa w październiku, przyczem przewidziane są rokowania o jego przedłużeniu.

Przewidziane jest podjęcie przerwanych z wiosną r. b. rokowań handlowych z Hiszpanją. Prowadzone są w Warszawie rozmowy dotyczące stosunków handlowych z Norwegią.

Zanotowane zostały następujące zmiany przepisów celnych i reglamentacyjnych (NN. 22 i 23 „Informatora Eksportowego”):

Australijski Związek. Podwyższenie stawek celnych na aceton i kwas cytrynowy.

Belgia. Skontyngentowanie importu kleju skórniego i kostnego.

Chiny. Podwyższenie stawek celnych na szereg produktów chemicznych w związku z wejściem w życie 4.VII nowej taryfy celnej. Stawki na amunicję, alkohol, nawozy sztuczne i ceratę pozostały bez zmian.

Przedłużenie do dn. 31.VII.1935 dodatkowej opłaty importowej 5% a. v.

Czechosłowacja. Wprowadzono uprzedni obowiązek zgłaszania przywozu jednak bez uzyskiwania zezwoleń — gumy twardej (poz. 313 t. c) oraz artykułów chemicznych osobno nie wymienionych (poz. 622 t. c).

Estonja. Obniżenie stawek celnych na podszwy i obcasy gumowe oraz pasty do obuwi.

Holandja. Przedłużenie terminu skontyngentowania importu makuchów do dn. 1.VII.1935. Wysokość kontyngentu wynosi 60% przeciętnego importu rocznego.

Norwegja. Zakaz importu tłuszczów.

Tunis. Zakaz przywozu: siarczanu potasowo-magnezowego, potażu żrącego, węglanu potasu, chlorku potasu, siarczanu potasu, nawozów fosforowych.

Unja Poł. Afrykańska. Podwyższenie cła na obuwie płóciennie.

W. Brytania. Podwyższenie stawek celnych na przędzę z jedwabiu sztucznego.

Włochy. Podwyższenie stawek celnych na: płyty fotograficzne szklane, kwas cytrynowy, papier i filmy fotograficzne, preparaty sodowe nieorganiczne, jodek metylu, oleje.

Zwraca się uwagę na raporty dotyczące: zakupów rządowych w Indjach Holenderskich, importu bieli cynkowej do Syrii (Nr. 22 „Informatora”) oraz przepisów dewizowych w Argentynie i Brazylii, charakterystyki rynku Afryki Poł.-Zachodn. (Nr. 23).

Zanotowane zostały w Związku następujące zapytania i możliwości eksportowe.

Dostawy rządowe w Egipcie (drobne ilości).

Firma francuska z Paryża interesuje się eksportem produktów chemicznych polskich do Chin.

Firma hamburska interesuje się eksportem produktów chemicznych polskich do Argentyny.

Bawi w Warszawie reprezentant szeregu firm polskich w Szanghaju i Japonii, który interesuje się zbytem produktów chemicznych polskich na tych rynkach.

KRONIKA

Z polecenia Ministerstwa Przemysłu i Handlu, Związek Przemysłu Chemicznego opracował obszerną ankietę, dotyczącą ruchu cen w przemyśle chemicznym. Ankieta obejmuje zestawienie cen hurtowych w r. 1928, 1932, 1933 i w pierwszym półroczu roku bieżącego zarówno w zakresie gotowych produktów chemicznych, jak surowców służących do ich fabrykacji oraz procentowego udziału tych surowców w koszcie własnym produkcji. Ankieta powyższa objęła następujące artykuły: nawozy sztuczne (saletra sodowa, saletra wapniowa, azotniak, siarczan amonu, superfosfat), karbid, soda amonjakalna i kaustyczna, potaż kalcynowany i kaustyczny, wapno chlorowe, kwas siarkowy 60°Bé i 66°Bé, kwas solny, kwas azotowy, azotan amonu, boks, tlen, smoła węglowa preparowana, benzol surowy, anilina, czerń siarkowa, kwas octowy 80%, formalina, jedwab sztuczny, olej lniany, olej rzepakowy, olej kokosowy, margaryna, mydło do prania, gliceryna dynamitowa, klej, pokost, czerń drukarska, opony i dętki rowerowe, cerata.

Z przeprowadzonej i opracowanej przez Związek ankiety wynika, że niższa cen od r. 1928 była w przemyśle chemicznym znaczna, niekiedy nawet bardzo znaczna, natomiast produkcja spadła dość poważnie.

XIV skolei Kongres Chemji Przemysłowej, połączony z inauguracją Międzynarodowego Domu Chemji, odbędzie się w roku bieżącym w Paryżu, od dn. 20 do 27 października. Bliższych informacji udziela i zgłoszenia na Kongres przyjmuje Tow. Chemji Przemysłowej (Société de Chimie Industrielle) w Paryżu, 28, Rue St. Dominique. Zwracamy uwagę na zmianę adresu Tow. Chemji Przemysłowej oraz Redakcji miesięcznika „Chimie & Industrie”, które to instytu-

cje przeniosły się z dotychczasowego lokalu przy ulicy des Mathurins do nowego gmachu przy ulicy St. Dominique.

Wydany przed paru tygodniami przez Związek Przemysłu Chemicznego „Informator Eksportowy”, stanowiąc pierwszą próbę dokładniejszego zestawienia eksportowanych z Polski artykułów chemicznych, spotkał się z powszechnym przychylnym przyjęciem. Szczególnie cenne usługi „Informator Eksportowy” oddaje polskim przedstawicielstwom konsularnym zagranicą, które mogą opierać się na rzeczowym materiale w zakresie udzielania wiadomości o faktycznych możliwościach eksportowych polskiego przemysłu chemicznego. Ponadto, częste żądania nadsyłania większych ilości „Informatora Eksportowego”, sformułowane przez kupców zagranicznych, zwłaszcza na rynkach bałtyckich i bałkańskich, świadczą że wydawnictwo nasze wypełniło istniejącą lukę. Zdajemy sobie sprawę, że jest to dopiero pierwsza próba podobnego zestawienia, które wskutek tego nie może być jeszcze ani kompletne ani wyczerpujące. Należy sądzić, że następne wydanie „Informatora Eksportowego” będzie jeszcze poprawniejsze. W każdym razie zdaje się nie ulegać wątpliwości, że omawiana inicjatywa była ze wszech miar celowa i że spełniła swe zadanie.

NOWE DZIAŁY PRODUKCJI

Sp. Akc. „Boruta” w Zgierzu wypuściła już na rynek wodorosiarczyn sodowy (hydrosulfit), używany w znacznych ilościach przez przemysł włókienniczy, garbarski, papierniczy, chemiczny i inne. Jest to artykuł, nieprodukowany dotychczas zupełnie w Polsce, a importowany w znacznych ilościach z zagranicy. Należy sądzić, że dzięki podjęciu przez Sp. Akc. „Boruta” wytwarzania hydrosulfitu, import zagraniczny spadnie do zupełnie znikomych ilości, gdyż byłby w tych warunkach zupełnie zbędny technicznie i gospodarczo nieuzasadniony.

Zakłady Solvay w Polsce przystąpiły do produkcji nowego nawozu fosforowego (zasadowego) pod nazwą „Ekstrafosfonat”. Ekstrafosfonat wypuszczony został na rynek w 2-ch gatunkach: normalnym 16% owym i wysokoprocentowym — ok. 28% P_2O_5 .

Zakłady Przemysłowe „Boryszew”, Sp. Akc. w Sochaczewie przystąpiły do produkcji niewyrabianych dotychczas zupełnie w Polsce cementów dentystycznych. Artykuł ten był importowany w dość znacznych ilościach z zagranicy. Obecnie przywóz ten staje się zupełnie zbędny, gdyż nowe instalacje fabryki boryszewskiej pozwalają nie tylko pokryć zapotrzebowanie rynku, ale nawet wielokrotnie je przekroczyć

